

ΖΙΖΑΝΙΑΚΑ

ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ ΤΟΥ ΖΙΖΑΝΙΟΥ

«Αχ! και να μουν στη Πατρίδα, να μουν — λέει — παλληκαράκι, και σαν ρθί ναλοκαίρακι εις τον Ίσκιον του σπιτιού μας να ξεπλύνωμαι λιγάκι.

Και την άλλη την ημέρα πριν ο ήλιος πάρει πέρα, να πηγαίνω στο «περβόλι και στον καθαρών άερα, να σκαλίζω, να ποτίζω, τα λουλούδια να δροσίζω, και το βράδυ νουραμένος εις το σπίτι σαν γυριζώ με καλήθι φορτωμένος με περβολικά καλούδια, όταν δώ σκολιταρούδια απ' αυτά να τους χαρίζω.

Και τήν άλλη πάλι μέρα να πηγαίνω πάρα πέρα. Στο χωράφι να βοηθήσω τους εργάτες που αγράζουν κι' δλο αυλικές χαράζουν, κι' ύστερα σαν τελειώσουν στο φάι τους να καθίσω, και να φάω ελγες και σκόρδα έπειτα 'πο τόσο λόρδα, και να φάω φαβατίτσα που μαγέρει η Πιπίτσα.

Κι' ύστερα να γύρω λίγο δίπλα κι, κοντά σ' άρνάκι να ξεκουραστώ λιγάκι, και να βάνω μαξιλάρι σαν το μεροκαματιάση, της άζινας το στιλιάρι.

Και το άλλο πρωί πάλι με την άδεια του... μπακάκι, με τα χωράφια να πηγαίνω ζωντανόπλακες να στένω!

«Αχ! και να μπορώσα λίγο να μουν εις το Τσιρίγο που μυρίζει δλο θυμάσι, ν' αντικρύξω τη γαϊδούρα να χαϊδέω με καμυρί το νηογέννητο πουλάρι, και τη μάννα να ταΐζω γύρω της τις κότες ούλες καλαμπόκι και κριθάρι, κι' από το περβόλι γούλες.

«Αχ! και να μπορώσα να μουν τον καιρό που κάνουν τρούλους στη σειρά και γώ μαζύ τους να παραγαράω μ' ούλους, και να πίνω 'πο τη τσάρα σαν καθίσωμε στο γύμα, και ν' ακούω να μυρίζει κερμυδιές κάθε στόμα!

«Αχ! και να μπορώσα πάλι να μουν στο περβόλι, και στη θάλασσα να τρέχω, να μπαζάκια μου να βρέχω, να χα κι' ένα παραγάδι κι, ανοιχτά με τη βαρκούλα χάνους, πέρες, και σκορπένους να γιομίζω τη σακούλα.

Κι' ύστερα στα βράχα βράχα να μαζεύω πεταλίδες και θαλασσινές γλιστρίδες, και στού λιμανιού την άκρη να ψαρεύω τις γαρίδες.

Κι' έλα μάννα... φάε τώρα... την ψαρόσουπα κι' άχνιζε.

«Αχ! και να μουν στη Πατρίδα και να τρέχω εις τους θέρους ν' αγωνίζω και γώ στάχυα να λυγρίζω με τους θέρους, και ν' ακούω: «χίλια μύδια» από κάθε διαβατήρα, άμα δώ λαλά το βόδια ν' αγωνίζονται το κριθάρι.

«Αχ! και να μουν στο Τσιρίγο να επήγαυα στο τρύγο, να τραγώ ξερο-μυζήθρες και το μέλι με κερίθρες, και τις μέλισσες ν' ακούω γύρω μου να ζουζουνίζουν φορτωμένες σαν γυριζούν.

«Αχ! και να μουν στο νησί μας για να κνηνώ τρουλιτσούς, κεφαλάδες κι' άσπροκότες, με τη πλουμιστή στολί τους, τα όρντια στο καιρό τους, περβόλι εις το βουνό τους, και τις νύχτες του χειμώνα με το κλεπτοφάνορό μου τους φτωχούς κοκκινωκώλους, που 'σαν πάντα σ' όνειρό μου.

«Αχ! και να μουν στη πατρίδα και κοντά εις τη θουκίνα σκολιμένη με τα σκίνα, να ακούω τους βατράχους βε—κε—κίξ να τραγουδούν, κι' άμα λίγο φοβηθώ μ' ένα πήδημα οί καϊμένιοι στο νερό της να βουτούν!

«Αχ! και να μουν στο νησί μας... Τί χαρά θά ταν αλήθεια!...

Και κοντά στη παραστία να ακούω τη λαλά μου να μου λέη τόσ' άστεία χίλια—δύο παραμύθια...

«Αχ! και να μουν... Πάνε πλέα... τα παιδιάστικα τα χρένια κι' ή άμειρμη ζωή μου...

«Επικαύονα τα χιόνια που βαρένουν τη ψυχή μου... Και δέν έχω πλέα άλλο απ' τον πόθο το μεγάλο, όταν έλθω κείνη η... μέρα... εις το χώρα του χωριού μου, τη γαλήνη του νομιού μου κεί... κοντά εις τον πατέρο.

ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ

Δωρεσί

Η κ. 'Ελένη Θ. Τριφύλλη μετά των τέκνων της 'Ιωάννου και Λίτσας, απέστειλε εις τον «Κυθηραϊκόν Συνδέσμον» 'Αθηνών δραχμάς 500. 000 εις μνήμην του συζύγου και πατρός αυτών, όπως διανεμηθώσιν εις άπόρους συμπολίτας επί ταίς εορταίς των Χριστουγέννων.

Αναχωρήσεις

Ανεχώρησε δι' Αυστραλίαν προς συνάντησιν των τέκνων του ο κ. Γεώργιος 'Αρώνης Καμάρης.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Παρακαλούνται οι αλληλογραφούντες με την «Φωνή» όπως, όσάκις έχουν θέμα προς δημοσίευσιν, φροντίζουν ώστε αι επιστολαί των να φθάσουν εις τα γραφεία της το βραδύτερον μέχρι της 25ης εκάστου μηνός.

Τα βάσανα εκ της θαλασσίας συγκοινωνίας μας ήρχισαν πάλιν με την εισβολήν του χειμάνος.

Οι κάτοικοι μας διαμαρτύρονται όπως κάνουν κάθε χρόνο. 'Αλλά προς ποίον που δέν υπάρχει κανείς να τους άκούση;

Και ή κατάσταση θα συνεχίζεται εώς ότου δέν θα υπάρχουν τσιργότες να ταξιδεύουν έπειτα από την άπειλουμένη παντελή έρημωσιν της νήσου μας.

Η έορτή του 'Αγίου Μηνά εις τον έν Διακοφτίω όμώνυμον ναόν έτελέσθη έφέτος έν συρροή πολλού κόσμου.

Την Ιερουργίαν έτέλεσεν ο Πανοσιολογίτατος 'Αρχιμανδρίτης 'Αγίας μόννης κ. Προκόπιος.

Είς τους πανηγυριστάς έπεδοαφιλεύθησαν πολλαί περιποίησεις από τους Διακοφτίτες, και πολλά ψάρια φρεσκότατα και νοστιμότατα τους προσφέρθησαν.

Το δημοτικόν σχολείον Χώρας το όποιον εκτίσθη το 1826 και έξεπαίδευσε τόσας γενεάς, άπειλείται με κατάρρευσιν.

Προσπάθειαι του «Κυθηραϊκού Συνδέσμου 'Αθηνών» προς χορήγησιν ποσού 65 εκατομμυρίων δραχμών προς μεταρρύθμισιν και έπισκευήν του δέν έτελεσφόρησαν.

Τα διεδρα καινουργή θρανία άτινα χορηγήθησαν εις το Γυμνάσιον Χώρας έχαστάς έπέτρεψαν ώστε να δοθούν τ'αντικατασταθέντα καινουργή άκμή και αυτά, εις τα σχολεία Καλάμου, Λιδάδιου, Καστρισιανίκου και Φρατρίων.

Η έπισκοπή της όδου Ποταμού—Καραβά δια την όποιαν εδοπανήθησαν 25.000.000 δραχμών ή το ως μας γράφουν παραδία έπισκευής.

Σήκωσαν άπλως από τη μέση τις πέτρες και τα χαλικάκια, χωρίς ν' άνοιξουν χαντάκια για το νερά, και χωρίς καμμία πραγματική έπισκευή.

Ένας αναγνώστης μας που παρακολουθεί τα δημοσίευσματά του Κυθηραϊκού τύπου μας γράφει τα έξης:

Η «Κυθηραϊκή Δράσις» εις το φύλλον της του 'Οκτωμβρίου έδημοσίευσε θεαίωσιν του Προέδρου των 'Αντικυθηρίων ότι ο κ. Μαρσέλλος έφρόντισε και άπέστασε για τους Λιούτς τη δασκάλα του Αλταίωσιν.

Η ίδια όμως έφημερίς εις το φύλλον της του Νοεμβρίου σφοδρώς διαμαρτύρεται διότι 'Αντικυθηρίων εσκολοιούει να μέν άνευ δασκάλου.

Και ο αναγνώστης της νήσ' μας έρωτά να του πούμε από τα δύο είναι αλήθεια;

Τι θέλει ο αναγνώστης μας να του πούμε όταν ο 'Ασύρματος των 'Αντικυθηρίων δέν λειτουργεί ούδ' αυτός έλλειψει άσυρματιστού, ώστε να μάθωμε την άλήθεια;

Έτσι όμως συμβαίνει εις την 'Ελλάδα και... τ' 'Αντικύθηρα. Νά μας δένει ο 'Αδελφισμός. Σχολα χωρίς χωρίς δασκάλους, ειρηνολογία χωρίς ειρηνόδηκην για τ' 'Αντικύθηρα, και 'Ασύρματος χωρίς άσυρματιστάς!

Ευτυχώς ότι ο κ. Μαρσέλλος φροντίζει για τους Λιούτς. Το γραφικό νησί όρθε τον άνθρωπό του. Πώς να μην του δίδει μπόν σερεβίτια;

Με την κλοπήν του Ντι-ντι-ντι πανηγυρίζουν τα κουνούτια, οι κατσαρίδες και τ' άλλα έπιβλαβή έντομα της περιφέρειας Ποταμού.

Είναι έντροπή δια τον τόπον μας να συμβαίνουν τέτοια πράγματα. Κλοπή φαρμάκου δημοσίας ωφελείας είναι κυριολεκτικώς έγκλημα.

Έντός όλγων ήμερών θα κυκλοφορήσθ το νέον διδλιν υπό των τίτλων «Τσιργατάκια» του λογοτέχνου μας κ. Π. Φύλλη με πρόλογον του 'Ακαδημαϊκού κ. Ν. Βέν.

Το νέον έργον του κ. Φύλλη είναι σειρά πεζογραφημάτων εκ της ζωής του τόπου μας.

Πιστεύομεν ότι και το νέον αυτό έργον του κ. Φύλλη θα τύχη της ίδιας ευμενούς υποδοχής της όποιας έτυχον και τα προηγούμενα.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Επί της όδου Λένορμαν των 'Αθηνών άριθμ. 169 (Κολοκυθού) λειτουργεί από πολλού το έξοχικό Κέντρον του συμπολίτου κ. Θεοδώρου Κουκούλη το όποιον έχει έλκύσει την προσοχήν εκλεκτού 'Αθηναϊκού κοινού και ξένου, όχι μόνο δια την καλή έκαστην μουσικήν του μετά χορού, αλλά και δια την εξαίρετικήν και άφθογον κουζίνα του, την πρόθυμον περιποίησιν των υπαλλήλων του, και ιδιαίτερως δια τον περιφρονήν ρητιντήν του και την εκλεκτήν του μπύραν. Συμπολίται μας οι όποιοι επανήλθον εκ του έξωτερικού και έπεσκέφθησαν το κέντρον αυτό, μάς όμίλησαν με ένθουσιασμόν περί αυτού, και έξέφρασαν την έκπληξήν των δια την πρόσδον των έν 'Αθηνάς συμπολιτών μας και εις το είδος αυτό της έπιχειρήσεως το όποιον εθεδρουν ως τώρα

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΙ ΝΕΑΙ ΑΠΟΔΟΧΑΙ ΤΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΑΚΟΥ ΚΛΗΡΟΥ

Η φροντίς του Κράτους και της 'Εκκλησίας έξεδηλώθη επί τέλους εμπράκτως. Έγχορηγήθη εις τους έφημερίους χρηματικόν έπίδομα 30 ο/ο καθοριζόμενον δι' έγκυκλίον του 'Υπουργείου της Παιδείας ως άκολουθούς:

Το έπίδομα αυτό θα υπολογίζεται έπι του βασικού μόνον μισθοϋ του έφημερίου. Δια την προσάψισιν λόγω πολυετούς ύπηρεσίας, θα υπολογίζεται μόνον η προγενεστέρα έφημεριακή ύπηρεσία και όχι ή από της χειροτονίας του έφημερίου τουαυτή.

Η ύπηρεσία του έφημερίου βεβαιούται δι' άποφάσεως του οικείου μητροπολιτικού Συμβουλίου. Έπίδομα οικογενειακών βαρών θα παρέχεται εις την σύζυγον και τα άνήλικα τέκνα, μέχοι 4 τών άριθμών, τα κάτω των 17 άρρενα και 18 έτών ήθηλα, και εις ποσοτόν 10 ο/ο έπι του βασικού μισθοϋ δια το πρώτον προστατευόμενον μέλος και 5 ο/ο δια τα λοιπά. Όλα αι άποδοχαί των έφημερίων Δ' κατηγορίας, ήτοι ο βασικός μισθός, το έπίδομα 30 ο/ο, ή προσάψισις πολυετούς ύπηρεσίας και το έπίδομα οικογενειακών βαρών δέν δύνανται να υπερβαίνουν κατά μήνα το ποσό των 400.000 δραχμών.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΝΟΜΗΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Έλάθομεν εκ Κυθήρων την άκόλουθον έπιστολήν, την όποιαν αναγνώστης της «Φωνής» μάς απέστειλε.

Εν Κυθήροις τη 26/12/49

Αγαπητή «Φωνή»

Είς το φύλλον σας του π. 'Οκτωβρίου έγράψατε ότι σαστόν θα ήτο να πήγαينه άπασ το μηνός ο κ. Ειρηνόδικης εις τ' 'Αντικύθηρα προς έκδικασιν των εκεί υποθέσεων των κατοίκων, και όχι να έρχονται οι Λιούτες, ήτοι οι γυριστοί, πίσω, και να ταλαιπωρούνται και να έξοφώνται πτωχοί άνθρωποι όπως εί-

Η παρατήρησις σας και όρθή και αληθής ήτο. Επιδρεμάτε μου όμως να σας πώ τα έξης: Τον 'Οκτώβριον έξεδικασθησαν εις τη Χώρα 60—70 ένστάσεις Ποταμιτών εναντίον της έπιβλαβείας εις αυτούς έρανικής φορολογίας από την κοινότητα. Ξεσηκώθηκαν λοιπόν εκατό άνθρωποι και κουβαλήθηκαν στη Χώρα, και έξεδοϋθησαν, και έταλαιπωρήθηκαν όλη την ήμερα, ενώ θα ήτο και δίκαιον, και σαστό, αλλά και πολύ εύκολο, να πήγαينه μέσα σε μία ώρα ο κ. Ειρηνόδικης εις Ποταμόν και να διευκύνουν τους εκατόν αυτούς ανθρώπους έκδικάζων εκεί τας ένστάσεις των. Η πληρωμή των μεταφορικών του από τους ένδιαφερομένους ήτο άσφαλής. Και όπως και σεις γνωρίζετε, μεταξύ Ποταμού και Χώρας δέν μεσολαβεί κανένας όκεανός!

Πώς θέλετε τώρα, άφού ο κ. Ειρηνόδικης δέν πήγε εις τον Ποταμό που είναι μέσα εις το σπίτι του, να ξεσηκώνεται, και μάστιχα χειμάνω καιρό, να πάη εις τους Λιούτς με καμμία ίσως παληόβαρκα, και να κινδυνεύει εις την τρικυμιάδην συνήλως εκεί θάλασσαν, για να διευκολύνη 2—3 Λιούτες; Και άν άποκλεισθ εις τους Λιούτς και δέν ήμπορεί να γυρίση, τί θα κάμη ο άνθρωπος; Νομίζω ότι όλες αυτές ή διατυμπανιζόμενες για τους Λιούτες εύκολίες από τους πολιτικούς μας, δέν είναι άλλο παρά δημοκρατίες έλευθινης μορφής. Άλλος τρόπος θα έπρεπε να εύρεθί άπονομής Δικαιοσύνης όχι μόνον στους Λιούτες, αλλά και εις τους κατοίκους του έξω Δήμου που είχαν δικό τους Ειρηνόδικον μόνιμον, και το χασαν, όπως έχασαν και τους πολιτικούς των που πραγματικά ένδιεφέροντο γι' αυτούς.

Μεθ' ύποληψης

Σ. Ε. Γ.

Βαπτίσεις

Ο κ. Σπυρ. 'Ιερ. Σεμιτέκοιος εκ Κατουνίου εδάπτισεν εις Δρυμόνα το άγοράκι του κ. 'Ιωαν. Κασιμάτη ή Καφετζή ονομάσας αυτό Παναγιώτην.

Ο κ. Παναγ. Σεργίου δερματέμπορος εκ Μυτιλήνης εδάπτισεν εις την Μονήν Μυρτιδιών το θυγάτριον του κ. Σπυρ. 'Ιερ. Σεμιτεκόλου ονομάσας αυτό Γρηγορίαν.

Διευθύνσεις ύπευθύνων: Π. ν. Κ. Τασιλάς όδός Μεθώνης άρ. 27β. Διευθυντής Τυπογραφείου: 'Ιωσήφ Προδρόμου 'Ανδρόγα Μεταξά 20.

ΣΠΗΛΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΔΕΞΙΣ

Ο παραστάς ως αντιπρόσωπος της 'Ελλάδος εις το έν Γαλλία κατά το θέρους τοι λήγοντος έτους συγκροηθήν Σπηλαιολογικόν Συνεδριόν συμπολίτης κ. 'Ιωάν. Στεφ. Πετρόχειλος, καθιγήτης των Φυσικών, έκαμε διάλεξιν την 8ην τ. μ. εις την έν 'Αθήνας αίθουσαν της 'Αρχαιολογικής 'Εταιρείας περί των εκ του Συνεδρίου έντυποσών του.

Ο κ. Πετρόχειλος έπέδειξε κατά την διάρκειαν της διαλέξεως πλήθος εικώνων των σπηλαίων της Γαλλίας και άλλων μερών, και έξηγήσε τας καταπληκτικώς παραδόξους μορφάς τας όποιās παρουσιάζουν, ιδιαιτέρως δε ετόνισε την σημασίαν της έν 'Ελλάδι αναπτύξεως της Σπηλαιολογίας από Τουριστικής άπόψεως.

Την διαφωτιστικήν και έν διαφέρονσιν αυτήν διάλεξιν την όποιαν άργάωσεν ο Φυσιολογικός Σύλλογος «Πάν» παρακολούθησεν ο έν 'Αθήνας Προέσβευτής της Γαλλίας, διάφοροι έπιστήμονες, και πολυπληθέστατον άκροατήριον το όποιον και έχειροκρότησεν αυτήν θερμότατα.

Είς τον κ. Πετρόχειλον άνετέθη ή δογάνωσις του έν 'Ελλάδι Διεθνούς Σπηλαιολογικού Συνεδρίου κατά το 1952.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γάμοι

Εν μέσω εκλεκτού κόσμου προσκεκλημένων, έτελεσθησαν έν τώ Μητροπολιτικώ ναώ 'Αθηνών την 18ην Δεκεμβρίου Κυριακήν, οι γάμοι του βραδερπρίου και εξαέρπου νέου συμπολίτου μας κ. Νικολάου Β. Γαυσού μετά της σεμνής και με πλείστα χαρίσματα προικισμένης δεσποινίδος 'Ολυμπίας 'Ιωαννίδου.

Προς τους νεονύμφους ή έφημερίς μας εύχεται τον ίδιον άνεφερον.

Η δεσποινίς Ζωή Δ. Σοφιού άναχωρήσασα δια το Βαυκούρειο του Καναδά, άφου κ. 'Αθανασίου Γ. Κομνηνού.

Γεννήσεις

Η σύζυγος του Τελώνου 'Αγίας Πελαγίας κ. Ματζόρου έτεκεν άρρεν.

Είς Λιανιάνικα ή κ. Σοφία Νικ. Μότη έτεκεν άρρεν.

Είς Φράστια ή κ. Σταματική Δ. Πετροχειλου έτεκεν άρρεν.

Είς Πετινιάνικα ή κ. Θεοδοσία Γ. Βλαντή έτεκεν άρρεν.

Είς Ποταμόν ή κ. 'Αργυρώ 'Εμ. Παυλάκη έτεκεν θήλυ.

Είς 'Αγίαν 'Αναστασίαν ή κ. Ευσταθία Θ. Ζαντιώτη έτεκεν θήλυ.

Θάνατοι

Απεβίωσεν έν Χώρα ή Πασχαλία 'Εμ. Κοντολέοντος έτών 75.

Κοσμάς 'Ιακ. 'Ιερ. Κασιμάτης

Εν Σύδνεϋ της Αυστραλίας απέβιων έγκριτον και παλαιόν εκεί μέλος της Κυθηραϊκής παροικίας, και πρώην Πρόεδρος της «Κυθηραϊκής 'Αδελφότητας» Σύδνεϋ, ο Κοσμάς 'Ιακώβου Ιερών Κασιμάτης εις ηλικίαν 60 έτών.

Ο μεταστάς της φιλόμουσος άνθρωπος, με ευγενές ήθος και φιλοπροδόσιον άρχας. 'Επί τούτοις ήτο και έρευνητής της Κυθηραϊκής ιστορίας της όποιας έδημοσίευσε διάφορα άποσπάσματα εις τας έλληνικας έφημερίδας του Σύδνεϋ. Δια το θάνατόν του ή Κυθηραϊκή Παροικία έστερήθη ενός εκλεκτού στοιχείου και ενός δαηδούς εκπροσώπου της Κυθηραϊκής έργατικότητας. Δια τούτο ή άπάλεια του έθλψεν πάντας τους εκεί συμπολίτας. 'Ας του είναι έλαφρόν το χάρμα της ζήτησης γής ήτις τον έκάλεψε.

Παναγιώτης Ι. Καλλιγερός

Απεβίωσεν έν Νέα 'Υόρκη των 'Ηνωμένων Πολιτειών της 'Αμερικής ο Παναγιώτης Ι. Καλλιγερός ή Καγαρέλας γαμβρός επ' άδελφήν του διευθυντού της «Κυθηραϊκής Δράσεως» κ. Ι. Κασιμάτη. Ο νεαστάς απέτελει εκλεκτόν και δραστήριον στοιχείον της έν Νέα 'Υόρκη Κυθηραϊκής Παροικίας και περιεκοσμήτο με προσόντα χρηστότητας και έργατικότητας σπανίας. Δια τούτο ο θάνατός του ήκούσθη μετά μεγάλης λύπης από πάντας τους γνωρίσαντας αυτόν. Τους οικείους του και τον γυναικαδελφόν του κ. Κασιμάτην θερμώς συλλυπούμεθα.

«Φ.Κ.»

Διευθύνσεις ύπευθύνων: Π. ν. Κ. Τασιλάς όδός Μεθώνης άρ. 27β. Διευθυντής Τυπογραφείου: 'Ιωσήφ Προδρόμου 'Ανδρόγα Μεταξά 20.

ΠΑΝ. Κ. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑ

ΠΑΝΟΣ ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ

Ο ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ - Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

(Συνέχεια εκ του 15ου φύλλον)

«Είνε λυπηρόν να το είπωμεν, συνεχίζει ο Κορωνάιος, αλλά ή ιστορία της πολιτεύσεως ήμυν καθ' όλον το διάστημα της Βασιλείας και της μεσοβασιλείας καταδεικνύει ότι, οι εις την κυβερνήσιν της πολιτείας άποβλέποντες, τοσοϋτον σφιγντά κριτοϋσι την έξουσίαν όταν την καταλάβωσιν, και όταν άκόμη όλίγα παρήξει θέληγητρα, ώστε μόνη ή βία ισχύει ν' άπομακρύνη αυτούς.

Μαγευόμενοι εκ των θελήγητρων αυτών, οϋτε το ίδιον συμφέρον καθορσάσι. Διότι δέν βλέπουν ότι εγκαταλείποντες αυτήν κατά την πρόσφορον στιγμήν, διαφυλάττουσιν έν έαυτοίς κεφάλαια σπουδαία δι' επάνοδον, ενώ περιμένοντες να τους εγκαταλείψη αυτή τους εγκαταλείπει—πολλάκις και ή προς την επάνοδον έλπίς, ή τοιλάχιστον καθίσταται δυσκολωτέρα, διότι απαιτούνται νέοι και μεγάλοι άγώνες προς άνάκτησιν όσων άπώλεσαν».

Ο ιον δια την κατηγορίαν των πενιόν ότι ο Κορωνάιος έξερεσθ ήθεν δικτατορικώς σκοπούς, οϋτως άπαντάς άκολουθώσιν έν τώ φυλλαδίω του:

«Οι λαμβάνοντες, λέγει, ως άφορητήν την ήμεροσύνην διαταγήν ήν έξέδωκα καθ' ήν ήμεραν διορίσθην ύπουργός, με κατηγοροϋσιν ότι δι' ταύτης άνήγγιλα την σκοπομένην δικτατορίαν μου. Η πολύ άπλοϊ είναι οι άνθρωποι οϋτοι ή πολλά άπλοΰς έκαυλαβάνουν τους άλλους, διότι ο τοιοϋτους τρέφουν σκοπούς δέν άνακινώνει αυτούς, αλλά τους κρύπτει εις τους μυχούς της καρδίας του και μόνον τους φανερώνει δια τη: έκτελέσεως».

«Ο σκοπεύων να δικτατορεύη, ή εις έκανός προς τούτο, ή όχι. Η δέν δεύτερων, καθίσταται γάλοτος και τότε δέν είναι έπφορος, και έπομένως ή δια των όπλων αντίστασις καθίσταται έτι γελοιοδεύουσα και πρέπει να άναγείνη έν τώ Βαυκούρειο του Καναδά, άφου κ. 'Αθανασίου Γ. Κομνηνού.

«Αν το πρώτον, πρέπει ν' άπιδωθί εις τόν την δικτατορίαν μελετόντα τοιλάχιστιν ή κοινή νοημοσύνη. Καί τις τον κινούν τοίν κατέχον ήθελε σκεφθί περί δικτατορίας, μετά την έθνικην άπόφασιν της έκλογής του ήγεμόνος Γεωργίου, και μετά την παραδοχήν αυτής υπό των τριών συμμαχων Δυνάμεων; Και έπι τίνων στηρίζομενος έγώ, ο οϋτε έπαρκαχίζομεν ήμεις, οϋτε υλικά μέσα οιαδήποτε, ήθελον ν' ανατρέψω την έθνικην άπόφασιν και την των τριών Δυνάμεων; 'Αλλά και δέν ήμιν εις τών πρώτων διασωθέν της έκλογής τοϋτε πρώγχατος 'Αλφροδου και τοϋ ήγεμόνος Γεωργίου; 'Αρα δέον να παρατέμνωμεν και τοϋτο το έπιχείρημα των εναντίων εις τα λοιπά μυθιστορικά διηγήματα αυτών δι' όν ήθέλησαν να δικαιολογήσων το άδικακλόγητον τολμημά των».

«Όσον δια τους λόγους οϋτινες έδημιούργησαν τας μεταξήν αυτών και των Παπαδιαμαντοπουλων και Λεωτσίκων προστριβάς, ο Κορωνάιος αναλύνει αυτούς και προβαίνει εις λαμπράς κρίσεις περί στρατιωτικής ίσαορίας και στρατιωτικού φρονήματος προκαλούσας πολλάς σκέψεις δια τα λαρόντα έν τώ στρατεύματι χωρών και εις μεταγενεστέρας έποχάς».

«Ο κ. Παπαδιαμαντόπουλος, λέγει ο Κορωνάιος, υπηρέτησεν έπι πολύν χρόνον υπό τας διαταγάς μου εις το πυροβολικόν σώμα και εις το όπλοστάσιον, και καλώς υπηρέτησεν. 'Αλλ' άναβάς ένός πηδήματος εις μίαν των ύψηλοτέρων θέσεων του στρατού, εύρέθη άπροετοίμαστος και έπομένως ύπηρεχεν άκατάλληλος. Οί δέ άναβάσαντες αυτών και τον στρατόν έβλαψαν, και αυτών τοϋτον μεγαλώς έξημίωναν και άντιφρίλον έχθρους ή άλλον κρείετα να λογιζήν αυτούς. Ο έπιχειρών να επαναφέρει την τάξιν εις τον στρατόν έχει να υπερωικήση δυσκολίας μεγαλυτέρας από τόν έπιχειρούντα να συστήση αυτήν κατά πρώτον, και όφείλει να μεταχει-

ρισθί τη κατάλληλα όργανα, προς πάντων δέ όφείλει να έπιστήση την προσοχήν του εις την έκλογήν των άνωτέρων όργάνων, διότι το παριδεγίμι και ή ένέργεια αυτών έχει μεγίστην έπιορρήν έπι του λοιπού στρατού. Τόν κ. Λεωτσίκον έσκόπων ν' άντικαταστήσω δια τ' άρμοδιον βαθμόν, διότι τίς του μόνον ή άνόμωλος; ύπαρξς άρκει να φέρη στρατόν τινα εις άναρχίαν. Το τοιοϋτον έπειδή ίσως δέν κατανοείται υπό των μη στρατιωτικών, με άναγκάζει να έπιφέρω τ' άκόλουθα:

«Το αϊόθημα της στρατιωτικής ίσαορίας, συνδεόμενον και μετά του στρατιωτικού λεγομένου φρονήματος, έχει τι έν έαυτώ τοσοϋτον ισχυρόν, ώστε δύναται να καταπνίξη οιοδήποτε άλλο ζωηρόν αϊόθημα. 'Αδύνατον είναι να πείση τις τον Συνταγματάρχην να ύπακούσιν εις τας διαταγάς του Τγματάρχου, διότι το τοιοϋτον είναι άνώτερον της δυνάμεως του ανθρώπου. Άδύναται τις να το πράξη ένίοτε άναντι του κινδύνου της πατρίδος, αλλά και τότε πρέπει να μένη εις την διακρίσιν τι υ άτόμου, δέν δύναται όμως και να έπιβλήθί. Όμοιον τοϋτου, άλλ' οϋχι άταράχλατον συνέβη κατά μίαν την άρχιούτητα εις τον Θεμιστοκλέα, κατά δέ την σύγχρονον ιστορίαν εις τον Γάλλον άντιστρατήγον Κανρομπέ. Καί μ' όλα ταϋτα οϋχι άνώτεροι άλλ' ίσοβαθμύ ήσαν οϋτοι του Εϋρωπιάδου και του Πελασσοϋ, εις τους όποιους υπεχώρησαν. Οί δύο έννοιοι στρατηγί έδοξάσθησαν έξι ίσου δια της πολυμικίας έμπειρίας και δι' την παρ' αυτών δειχθ-ισιν αυταπάτησιν. Τοϋτο δέν άπνδαικνύει το μέγεθος του πράγματος;

«Πώς λοιπόν θέλωμεν έν ειρήν, δια πολιτικήν μεταβολήν γενομένην έν είδή διακοσβάσεως, και χωρίς να υιάορη οϋδέν προσόν άντικυθηρί; ύπεροχή; να υποκύψωσιν οι άλλοι, και να καταπνίξωσιν έν τη καρδιά των ό,τι έχουσιν ιερών και πολύτιμων μετά την πατρίδα έν τώ κόσμω; Πώς θέλετε ο δικαίων λόγον λογαζόν ν' άνεχθί την τιμωσίαν άνδυπολογαγού δικνην τοϋ τάγματός; 'Αλλά λέγουσιν, αι περιστάσεις